

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 56. De Apparitione 2. discipulis facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

tangere, & subiungens præcepit, vt annuncia-
ret Apostolis resurrectionem suam, vt hinc
intelligamus Dominum nobis non dare con-
solationem, vt in ea indiscretè quaramus nos
ipso, sed vt nos per eam adiuti studeamus et-
iam iuuare & consolari alios.

8. Maria stabat iuxta sepulchrum & plan-
gebat; Vita animæ sanctæ in hac misera pere-
grinatione est, semper stare iuxta sepulchrū
Christi, considerando illius amarissimam
passionem, & deflendo continuò propria pec-
cata propter quæ saluator mortuus est, & tu
priuatus es eius dulcissima præsentia.

MEDITATO LVI.
APPARET EVNTIBVS
IN EMAVS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Duobus euntibus, ex Hierusalem in Luc. 24
Emaus, ac de ipso loquentibus appa-
ret, quærens causam tristitiæ.*
- II. *Cleopha miranti ac multa de passio-
ne referenti, ait: O stulti & tardi ad
credendum &c.*
- III. *Rogatus ab illis, immo coactus, cum
illis intrat, atque in fractione panis,
agnitus disparer, illis in Hierusalem
euntibus.*

FIGV-

FIGURAE.

Tob. 12. **I**unior Tobias ibat peregrè comitatus Angelo Raphaelè, quem non cognoscebat, tandem cum Angelus ipsi & suis dedisset multa bona documenta, disparuit ex oculis eorum.

3. Reg. 14. Ionathæ filio Regis Saul, postquam gustasset de fauo mellis, fuerunt oculi illuminati.

PROPHETIÆ.

Eze. 34. **D**ispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor.

Ibidem Visitabo oves meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis.

Iob. 4. Vacillantes confirmauerunt sermones tui, & genua tremencia confortasti.

DOCUMENTA.

1. **I**sti duo discipuli priuati Domino, discesserunt Hierosolyma, quæ interpretatur visio pacis, & toti dubii & moesti descenderunt in Emaus; quod interpretatur populus abiectus. Væ illi animæ, quæ sua culpa perdit Christum, & priuatur ipsius gratia, quia subito perdit interiorem pacem, & tota plena tenebris & inquietudine, ex anima electa, fit reprobæ & abiectæ.

2. Non legitur in scriptura, quod Dominus appa-

MEDITATIONVM. 353

apparuerit Matri suæ , sed solum illis qui adhuc erant imperfecti, & dubii in fide, quales fuerunt Apostoli, & particulariter Petrus, Thomas, Magdalena, & illi duo discipuli; vt daret exemplum prælatis & pastoribus animarum, qui debent peculiariter vigilare & attendere istis ouibus, quæ magis sunt exposita periculo perditionis & infernali lupo, vnde has peculiari sollicitudine debent visitare, adiutare, & consolari.

3. Christus vniuersorum Dominus, non dedignatur ambulare in habitu peregrini, vt inueniat & consoletur hos discipulos, etiamsi essent inferiores, & minores reliquis, vt pudorem nobis incutiat qui erubescimus agere cum personis humilibus & abiectis, sed volumus videri agere cum honoratis.

4. Quando præoccupamur ab aliqua tristitia & spiritali tadio, aut animo perplexi sumus spiritaliter, optimum remedium est, loqui, aut legere, aut cogitare aliquid de Deo instar illorum discipulorum, qui cum essent dolentes, & dubii ob mortem Christi, loquendo de ipso, sunt illuminati, & receperunt consolationem.

5. Isti duo discipuli, etiamsi essent adhuc carnales, & vacillarent in fide, nihilominus cum de Christo loquerentur, meruerunt illum habere socium: Adeo res bona & utilis est, cogitare & loqui de Deo, vt etiamsi simus imperfecti, non dedignetur venire & stare in medio nostri, secundum promissionem factam, vbiunque fuerint duo, vel tres congregati in nomine suo, se in medio eorum futurum.

6. Si fuit necessarium Christum pati, & per portam angustam passionis intrare in gloriam suam, quomodo cogitamus nos intraturos, onustos.

nustos.

onus peccatis, si in hoc mundo nihil volumus pati. Stulti igitur sunt illi, qui absque tribulatione & multa patientia putant se intraturos gloriam alienam, cum CHRISTVS sine passione nequiverit intrare in propriam.

7. Appropinquantes castello, ad quod ibant finxit Christus se longius ire & velle deserere discipulos: Aliquando Dominus fingit, quando sumus oppressi aliqua tribulatione aut tentatione, quasi se à nobis subducatur & deserat, non quòd verè velit nos deserere, sed ut probet nostram constantiam, & ut plus accendat in nobis desiderium, ut videlicet ad imitationem istorum discipulorum, nostris precibus ipsum cogamus ad præstandum nobis auxilium & consolationem.

8. Discipuli cogebant Dominum quem existimabant peregrinum, ut maneret & cœnaret cum illis: Ita nobis non est expectandum, donec rogemur à pauperibus & peregrinis, sed debemus illos orare & cogere, ut recipiant à nobis caritatem, quia maius beneficium recipit, qui facit opus caritatis, quàm is cui impenditur.

19.

9. Discipuli interea dum audirent Dominum explicantem Scripturas, non fuerunt illuminati, sed quàm primum fecerunt illum discumbere, & dederunt illi cœnam, aperti sunt ipsis oculi, & eum cognouerunt: Quia non illi qui audiunt legem, sed qui opere exequantur, iustificantur & multo maiorem Dei cognitionem assequimur in exercitio operum caritatis, quàm multa auscultatione, lectione, aut disputatione diuinarum scripturarum.

10. Chri-

MEDITATIONVM. 355

10. Christus non solum vult desiderari & rogari à nobis, sed cogi; non existimemus nos vnquam consecuturos aliquam virtutem aut perfectionem solum desiderando aut petendo illam à Deo, si non coniungamus etiam coactionem, pugnando viriliter contra difficultates, quæ occurrunt, quia scriptum est, quod regnum Dei vim patiat, & quod violenti illud rapiant. *Mat. 11.*

11. Christus etiam si secundum carnem ascendisset ad altiorem & gloriosum statum, retinuit tamen primam humilitatem, & mansuetudinem, non dedignans agere & instruere istos duos discipulos, etsi aliis essent inferiores: Ita illi qui euehuntur ad dignitates & statum altum, non debent dedignari agere cum pauperibus & humilibus in ipsorum necessitatibus. Similiter concionatores non debent intermittere, quin instruant sua doctrina auditores, etsi sint pauci & vilis conditionis.

MEDITATIO LVII.

APPARET SIMVL CON-

GREGATIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Discipuli omnes præter Thomam do- *Luc. 24.*
mi congregati erant, propter Iudæo- *Ioan. 20.*
rum metum.

II. Ingres-